

ABSTRAKT

Předkládaná diplomová práce se zabývá tematikou koncepčního vývoje ochrany obyvatelstva v období od 50. do 70. let minulého století. V této době prováděla ochranu obyvatelstva tzv. Civilní obrana. Nejvýraznějším rysem všech opatření Civilní obrany na ochranu obyvatelstva byla především ochranná opatření proti zbraním hromadného ničení. Opatřením proti zbraním hromadného ničení v Civilní obraně je proto v této práci věnována největší pozornost. Cílem této práce je provedení historické analýzy pojednávající o vývoji koncepce Civilní obrany v Československu ve jmenovaném období. Mimo to je v práci stručně nastíněn i obecný vznik a vývoj ochrany obyvatelstva v bývalém Československu v předchozím období. Práce byla vytvořena na základě studia dostupné literatury a dále především na základě dostupných pramenů z vojenského historického archivu v Praze. Práce je rozdělena do šesti kapitol, které chronologicky popisují nejvýznamnější milníky v koncepčním vývoji Civilní obrany. Důraz je kladen na popsání její organizační struktury a způsoby ochrany obyvatelstva před zbraněmi hromadného ničení. Při studiu těchto pramenů byl kladen důraz na vojenské ohodnocení státního území podle stupně jeho tehdy předpokládaného ohrožení případným napadením leteckými nálety nebo v pozdějším období jadernou zbraní hromadného ničení v případě válečného konfliktu. Toto ohodnocení bylo ve sledované době základním podkladem pro fungování Civilní obrany v bývalém Československu a v této práci je zahrnut jeho kompletní přehled včetně popisu jeho vývoje.

KLÍČOVÁ SLOVA

Civilní obrana, Zbraně hromadného ničení, Jaderné zbraně, Studená válka, 20. století, Československo